

De vrijdagpreek van deze week gaat over het nemen van verantwoordelijkheid.

Allah zegt in de Koran (interpretatie van de betekenis):

Voorwaar, Wij hebben Al-Amaanah aan de hemelen en de aarde en de bergen voorgelegd, maar zij weigerden deze te dragen en zij waren er angstig voor. Maar de mens droeg deze wel. Waarlijk, hij (dat wil zeggen de mens) is onrechtvaardig (tegenover zichzelf), onwetend over de waarden van Al-Amaanah.

Al-Ahzaab 72.

Dit is de eerste verantwoordelijkheid die de mens op zich draagt. Wij waken over de voorschriften van Allah, dit is een verantwoordelijkheid die altijd dient te hebben. Het moet niet zo zijn dat wanneer je met je vrienden bent het lijkt alsof je een engel bent. En wanneer je alleen bent volop aan het zondige bent, en dat terwijl je weet dat Allah van alles op de hoogte is. Dat er twee engelen zijn aan jou zijde die alles opschrijven. Waar ik dus over deze verantwoordelijkheid. Daarna is er nog de verantwoordelijkheid die je hebt tegenover de mensen.

De Profeet salla-llahu alyhi-wa-sallam heeft gezegd:

“Een ieder van jullie is een hoeder en verantwoordelijk voor wat onder zijn hoede is gebracht. De heerser is een hoeder en is verantwoordelijk voor zijn volk. De man is een hoeder voor zijn gezin en is verantwoordelijk voor degenen die onder zijn hoede vallen. De vrouw is de hoedster in het huis van haar echtgenoot en is verantwoordelijk voor degenen die onder haar hoede vallen. De slaaf is de hoeder van de rijkdom van zijn meester en is verantwoordelijk voor wat onder zijn hoede is gebracht.”

Al-Boekharie en Moeslim.

Deze hadith maakt duidelijk dat iedere persoon de verantwoordelijkheid draagt voor bepaalde zaken. De man draagt de verantwoordelijkheid over zijn gezin. Hij dient er op toe te zien dat zijn gezin zich aan de regels van de Islam houdt en hij moet zijn gezin onderhouden d.w.z. voorzien van voedsel en kleding e.d. en om hierin te voorzien werkt hij (in het algemeen) buiten het huis. De taak van de vrouw ligt binnen het huis, namelijk dat zij erop toeziet dat er niets slechts in het huis van haar echtgenoot gebeurt, dat zij niemand binnenlaat als haar man dat niet toestaat en dat zij zorgt voor haar echtgenoot en kinderen. Een moeder is een voorbeeld voor haar kinderen en omdat zij meestal ook de persoon is die de meeste tijd met de kinderen doorbrengt, is zij de aangewezen persoon om haar kinderen de Islamitische manieren te leren. Maar dit geldt niet alleen voor de ouders, een ieder is verantwoordelijk voor het gene wat hij verricht. Dus ook als jij in dienst bent van een baas ben jij verantwoordelijk voor de werkzaamheden die verricht moeten worden, als werkgever zijnde ben je verantwoordelijk voor je werknemers en als leider van een land ben jij verantwoordelijk voor de bevolking.

Dat je verantwoordelijk bent houdt ook in dat dit iets is wat jou toevertrouwd wordt. Ga hier dus ook zorgvuldig mee om. Weet dat je hierover op de Dag des Oordeels gevraagd zult worden. Het is dus van noodzaak dat je Allah vreest in het geen wat jou toevertrouwd wordt.

De profeet salla-llahu ‘alyhi-wa-sallam heeft gezegd:

“Op de dag der opstanding zal geen dienaar een stap verder zetten voordat hij gevraagd wordt over vier dingen: Waar hij zijn leven heeft doorgebracht, wat hij in zijn jeugd uitvoerde, hoe hij zijn geld verdiend en uitgegeven heeft en wat hij met zijn kennis heeft gedaan.”

At-Tabarani.

Toen Khalid Ibn Al-Waleed het bevel over het Islamitische leger had en ‘Omar Ibn Khattab radi-yallahu ‘anhu een brief naar Khalid Ibn Al-Waleed stuurde waarin hij het verdrietigste nieuws mededeelde over het overlijden van Abu Bakr radi-yallahu ‘anhu. Schreef hij vervolgens dat Khalid Ibn Al-Waleed de opdracht kreeg om zijn bevel aan Aboe Oebaydah radi-yallahu anhu over te dragen, zodat de mensen konden inzien dat de overwinning altijd van Allah de verhevene kwam en niet van Khalid Ibn Al-Waleed. Dus de beslissing van Omar Ibn Khattab om Khalid Ibn Al-Waleed af te zetten als opperbevelhebber was niet van persoonlijke aard, zoals sommige vijanden beweren. Khalid Ibn Al-Waleed las de brief en verrichtte daarna een smeekbede voor Aboe Bakr radi-yallahu ‘anhu en Omar Ibn Khattab. Hierop sommeerde hij dat de inhoud van de brief aan niemand verteld mocht worden. Pas nadat de Moslims de veldslag hadden gewonnen maakte hij de inhoud van de brief aan Aboe ‘Oebaydah radia-llahu ‘anhu kenbaar. Eerst dacht Aboe ‘Oebaydah dat Khalid Ibn Al-Waleed een grap maakte, maar snel zag hij de ernst van de boodschap in en liep hij naar Khalid Ibn Al-Waleed en kust hem op zijn voorhoofd en prees zijn grootsheid. De Tweede versie is dat de boodschap naar Aboe ‘Oebaydah werd gestuurd en die het nieuws voor Khalid Ibn Al-Waleed verborgen hield tot na de veldslag.

Wat voor ons interessant is, is het gedrag van Khalid Ibn Al-Waleed radia-llahu ‘anhu die in beide overleveringen ongelooflijk is. Men kan zich geen betere situatie voorstellen waarin het Khalid Ibn Al-Waleed meer loyaliteit en oprechtheid laat zien dan in dit geval. Het maakte voor hem niet uit of hij nu een bevelhebber was of een gewone soldaat. Beide rangen waren dezelfde, zolang hij in staat was om zijn verantwoordelijkheden tegenover Allah kon uitvoeren.

De Profeet salla-llahu ‘alyhi-wa-sallam heeft gezegd:

“Wie dan ook toevertrouwd is met het leiderschap over Moslimzaken, zich verschuilt en niet voorziet in hun behoeften, zal door Allah niet beantwoord worden in zijn smeekbede op de dag der Opstanding, hij zal dan zelf lijden in zijn armoede en gebrek aan behoeften.”

Moeslim, Hadith nr. 1838.